

Výklad vize 236

Vážení diskutéři,:

Autor: R.J. IP: 85.239.226.xxx Datum: 05.07.2009 11:33

co říkáte na pana Martina Schnabla? To je úspěch, co ? Kuwa, kdybych nosil klobouk, tak smeknu. Tak jen veřejně zatleskám. Určitě někdo ze zde přítomných sleduje, co tým ,jehož byl , či je, pan Schnábel členem "vykoumal", nepřiblížíte to nějak jednoduše, pokud to vůbec jde, o co kráčí ? Dovedu pochopit, že něco vzniká z něčeho, alo co je to to něco ? Ta struna ? Jednorozměrná k tomu ? Co je ten jeden rozměr ? Čas ? Nebo "něco" plus čas ? Nebo je to "něco" bez času ? Počítá se "čas" za jeden z rozměrů ? Teď bych potřeboval hlavu jako kůň, nebo jako pan Schnábel, ale to bych se pak takhle blbě neptal. Pokud to někdo dokážete trošku pomocí nějaké analogie osvětlit, budu mu vděčný.

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: Cerveny IP: 85.160.28.xxx Datum: 06.07.2009 21:34

Je to zvláštní věc, špičkový vědec, "perspektivní" obor (:struny:)..., Já osobně bych ty objevy raději dělal v Princetonu (kdyby mě tam chtěli :) R.J., na Vašem místě bych si s těma strunama tak nelámal hlavu, z čeho to je, jak a proč to drží pohromadě, v jakém prostředí do kmitá, k čemu je to dobrý, to asi neví nikdo :(Tedy, vlastně ono je to dobrý na to, že se nedařilo kvantovat OTR kvůli singularitám. Tak teoretikům nezbylo než ty nekonečně malé body A.E. trošku rozmazat ... Ale, že by s tím někdo někdy něco vypočítal a ověřil, toho si nejsem vědom (nicméně neberte to za bernou minci, pravděpodobně se mýlím)

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: R.J. IP: 85.239.226.xxx Datum: 06.07.2009 23:47

Nekonečně malé body ? To mně nahání hrůzu pane Červený, nekonečno velké, nebo ještě větší, prosím, prostě to někam "utíká furt", ale nekonečný bod, to je tedy síla, tam má představivost se nějak vzpouzí, to již hlava nebere. Tam to " furt" naráží na nějakou limitu v mé představivosti. Není třeba to nekonečno jenom matematické vyjádření nějaké neurčitosti? Co když to vůbec neodpovídá realitě ?

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: Cerveny IP: 212.20.71.xxx Datum: 07.07.2009 09:17

//Nekonečně malé body ?//

Možná jste zaznamenal, že jsem zarputilý odpůrce všech singularit a nekonečen ve fyzikální realitě. To je taky důvod, proč se mi silně nelíbí klasická TR = prostor bez struktury - tedy buď "prázdný" a nebo nespočetně plný "nekonečně" malých "bodů". Naštěstí fyzikální komunita přichází k rozumu tak, že dominují modely prostoru s diskrétní strukturou - mřížkou (lattice) obsazenou "prvky" s konkrétními vlastnostmi...

K těm strunám, když si přečtete drtivou kritiku strunových teorií např. od Lee Smolina, není bez zajímavosti si uvědomit, že obdobné námitky (tedy, že v podstatě nic neřeší) lze vznést i proti TR :(

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: pbla4024 IP: 194.103.215.xxx Datum: 07.07.2009 10:36

Už jsem jim vysvětloval, že mřížky ve Standardním modelu jsou pouze způsob jak něco numericky spočítat. Dokážete pochopit ten rozdíl?

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: Cerveny IP: 212.20.71.xxx Datum: 07.07.2009 12:23

//Už jsem jim vysvětloval, že mřížky ve Standardním modelu jsou pouze způsob jak něco numericky spočítat//

Jaký je podle Vás rozdíl mezi "éterem" a pravidelnou kubickou mřížkou na které sedí např. nespecifikované bozony se spinem 2 a nebo jiné elementy (prvky struktury vakua) s konkrétními diskretními vlastnostmi ?

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: pbla4024 IP: 194.103.215.xxx Datum: 07.07.2009 13:02

Ětér je předpokládané světlonosné prostředí (bez ohledu na mikroskopickou strukturu), jehož existence byla experimentálně vyvrácena.

Mřížka je pouze způsob, jak numericky vyřešit diferenciální rovnici jejím převodem na rovnici diferenční. Kapišto?

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 07.07.2009 11:08

Zdenku, škoda, že nesedím s tebou v přátelské pohodě u piva...rád bych se pořádně (čím kroutíš hlavou, ale to jen proto, že mě nevnímáš : **Matematický prostor** (časoprost soustava užitých tří os - dimenzí veličiny Délka, je to "rastr", plochý, nekřivý euklidovsk není, přestože "je" také ze tří dimenzí "veličiny Délka", ale ten je pouze a pouze a pouz "**fyzikální**" časoprostor (křivý v celém vesmíru všude) v n o ř i t do "**matematického**" |

representující dimenze délkové). Fyzikální časoprostor (**křivý**) je vnořen do euklidovs časoprostoru **nekřivého**...((a já se navíc domnívám, že tento matematický prostor neki fyzikálním, tj. pouze ve stavu vládnoucím před Třeskem. Tam totiž je/vládne pouze nel matematický stav je totožný s fyzikálním stavem. Po Třesku se ČP křiví a to je fyzikáln pouze rastrem=soustavou. Dál ti to dořeknu u dalšího piva))).

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: Cerveny IP: 212.20.71.xxx Datum: 07.07.2009 12:05

Josef, já mám problém vůbec s tím fyzikálním **čas**oprostorem. já si myslím, že existuje jenom prostor. Kdyby existoval časoprostor, tak by musela existovat "budoucnost" (tedy čas větší než "ted") a to je, myslím, blbost. Co se týká fyzikálního prostoru, tak si taky myslím, že ho "křiví" hmota (křivostí rozumím nestejnou vzdálenost elementů prostoru) dokonce si myslím, že ho nějak "křiví i elektrický náboj :)

[reagovat](#)

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 07.07.2009 12:32

👍 No konečně. A nyní "druhé pivko" : Šálí tě smysly. Ta "budoucnost" existuje, pouze neexistuje "nyní". Copak ty nevíš, že jednou umřeš, že já umřu ? Víš, ale není to "ted'." Copak ty nevíš, že v budoucnu přiletí Halleova kometa ?, víš !, pouze ten děj není "ted'". Anebo jinak, tak jak říkám jinde : čas má také dimenze a ty jsou ""jako"" špagátky a my po nich vesmírem kráčíme, putujeme, posouváme se po časové dimenzi, na časové dimenzi, přesně podobně jak se posouváme vesmírem po délkových dimenzích...my tj. Zem a lidé s ní ukrajujeme svou poutí vesmírem intervaly na té "špagátkové" dimenzi času, my se posouváme, měníme polohu nejen délkovu (prostorovou), ale i časovou polohu. **My ukrajujeme čas**, (ukrajujeme intervaly-sekundy) a **néééé že on-čas běží nám**. Budoucnost není jen "stav" času, ale i stavy další, stavy změn hmoty, změn poloh, změn všech druhů stavů hmoty, tj, i látky i pole, i virtuálních stavů,i...i, atd., mění se kontinuálně vše i ukrajování času i ukrajování délek na délkových dimenzích a mění se i stavy hnotové tím pádem.! (protože i hmota je z ČP dimenzí postavená). Pouze se v čase nenění některé elementy-vlnobalíčky na věky >sbalené< do konstantního stavu-tvaru =klony ČP -> kvarky, leptony a další některé elem.částice, které se nerozpadají (neutron k nim nepatří).

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 07.07.2009 12:36

cituji se : Ta "budoucnost" existuje ; pouze neexistuje "nyní"....a upřesňuji se : Ta

budoucnost neexistuje "právě nyní", budoucnost není vsunuta do okamžiku zvaného >nyní<.

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: Cerveny IP: 212.20.71.xxx Datum: 07.07.2009 13:03

Pokud by budoucnost už "ted" existovala, nemohla by časová dimenze končit okamžikem "ted", byla by natažená dál, muselo by v ní už ted' být zakódováno kdy a jak natáhneme bačkory, budoucnost by byla již předurčená, dávno hotová - jenom bychom do ní postupně dolezli :(S tím mám velký problém, myslím si, že budoucnost teprve "vzniká" každým okamžikem. Třeba i proto, že by nic bychom nemohli "ovlivnit", nic by nemělo "smysl"...

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 07.07.2009 13:23

Nechápeš...(citace :Pokud by budoucnost už "ted" existovala, nemohla by časová dimenze

končit okamžikem "ted", byla by natažená dál, muselo by v ní už ted'

být zakódováno kdy a jak natáhneme bačkory,) Pochop, že "my" tj. Zem putujeme "po"dimenzi časové, že čas neběží, ale "běžíme" my po něm. Pochop, že někde na té dimenzi časové -po níž se plazíme- je interval kde natáhneme ty bačkory, tedy někde "tam" na časové dimenzi jsou intervaly spřažené s ostatními fyzikálními změnami jiných "věcí" tj. poloh a hmoty, změny komplexních systémů. Mění se vše. A především pochop už konečně, že jako je dimenze délková "nekonečný špagátek" (po němž kráčí Zem, Slunce, galaxie) tak i dimenze časová je "nekonečný špagátek" po němž kráčíme. Dokonce právě (já jsem špatný matematik) ono "nekonečno a bod" v matematické podobě se tím "křivením-vlněním-vlnobalíčkováním" ČP mění na fyzikálně "reálná" kvanta a "nula" a "nekonečno" tím **f y z i k á l n ě** vymizí. V pění časoprostorové není "bod = 0" .. není "bod totožno nula".

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: Cerveny IP: 212.20.71.xxx Datum: 07.07.2009 14:22

//...dimenze časová je "nekonečný špagátek" ...//

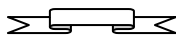
Dejme tomu: Okamžik "ted' je někde na tom provázku, zrovna tam sedím a ťukám do klávesnice. Otázka zní: Co je na to provázku momentálně o hodinu, o kus "dál"? Jsem tam taky (starší) už ted' nebo ne? Jistě řekneš že ne, ale pak

tam tedy není také vůbec nic a pak nelze mluvit o nějaké časové dimenzi, čas končí okamžikem teď. Uvažovat o něčem, kde není vůbec nic, nebo pořád nic, nemá žádný fyzikální, užitečný, obsahový význam. Možná budeš operovat s tím, že je tam "prázdný" prostor, bez hmoty, beze mne... Ale tím si moc nepomůžeme - od teď už není nic, žádná deformace, žádná informace, tedy jaksi zbytno. Ať odpovíš jak chceš, nechám Tě o tom nějaký čas uvažovat.. Pokud někdo z nás změní názor, vrátíme se k tomu :)

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 07.07.2009 16:02

Zdenku, pořád žiješ ve staré představě, že čas je jakési "tikající fluidum". Opust' takovou představu. Anebo si také myslíš, že prostor je "fluidum" respektive, že jisté "místečko prostorové", kam se dobere Zem ve vesmíru za hodinu, že je fluidem do chvíle než tam doletíme ? a dokud se v tom "místečku" neocitneme ? Přeci není až tak nepředstavitelné si myslet, že v souřadnicích x,y,z se jednou, pak, Zem ocitne v jistých souřadnicích $x(2), y(2), z(2)$... totéž s časem : čas - je to "špagátek-dimenze" časová, kde, na němž se my posuneme a to na jistý označený interval na té dimenzi (my tomu říkáme pátá duben 2012) a to tak, že "tam" nás dobrovolně nese vesmír sám (mám obavu, že by si už vůbec nepochopil "Časor" jako třídimenziální stav času, obdobné u "Prostoru". Oprosti se od toho, že čas "tiká, či "plyne", či "odehrává se", či "odvíjí se"...ne ! Ne ! Tak to není. Čas "stojí", stojí jako "nekonečný špagátek, který se jmenuje **dimenze časová**, a my po něm potujeme, takže my na něm >odvíjíme čas<, my ukrajujeme na té "špagátové dimenzi" intervaly a **tím se nám jeví, že čas plyne**. Já mám zatím pouze problém, že neumím vysvětlit proč >čas plyne do všech tří směrů stejným tempem<, tedy proč v "Časoru" (třídimenziálního času) se pohybujeme tak, že složky na všech třech osách časových z trajektorie časové po které putuje Zem, jsou stejně velké, jakoby se soustava tří časových os natáčela vůči té trajektorii "časové", po které my putujeme. Zatím nevím proč. U Prostoru to není, tam soustava třídimenziální "stojí" vůči trajektorii pohybu bodu, tím jsou složky na osách stále proměnlivé. Časor se natáčí, aby složky byly vždy stejné, respektive u relativity už jedna složka ve směru pohybu dilatuje.

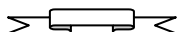

Re: Vážení diskutéři,

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.42.xxx Datum: 07.07.2009 16:02

Zdenku, pořád žiješ ve staré představě, že čas je jakési "tikající fluidum". Opust' takovou představu. Anebo si také myslíš, že prostor je "fluidum" respektive že jisté "místečko prostorové", kam se dobere Zem ve vesmíru za hodinu, že je fluidem do chvíle než tam doletíme ? a dokud se v tom "místečku" neocitneme ? Přeci není až tak nepředstavitelné si myslet, že v souřadnicích x,y,z se jednou, pak, Zem ocitne v jistých souřadnicích $x(2), y(2), z(2)$... totéž s časem : čas - je to "špagátek-dimenze" časová, kde, na němž se my posuneme a to na jistý označený interval na té dimenzi (my tomu říkáme pátá duben 2012) a to tak, že "tam" nás dobrovolně nese vesmír sám (mám obavu, že by si už vůbec nepochopil "Časor" jako třídimenziální stav času, obdobné "Prostoru". Oprosti se od toho, že čas "tiká, či "plyne", či "odehrává se", či "odvíjí se"...ne ! Ne ! Tak to není. Čas "stojí", stojí jako "nekonečný špagátek, který se jmenuje *dimenze časová*, a my po něm potujeme, takže my na něm >odvíjíme čas<, my ukrajujeme na té "špagátové dimenzi" intervaly a **tím se nám jeví, že čas plyne**. Já mám zatím pouze problém, že neumím vysvětlit proč >čas plyne do všech tří směrů stejným tempem<, tedy proč v "Časoru" (třídimenziálního času) se pohybujeme tak, že složky na všech třech osách časových z trajektorie časové po které putuje Zem, jsou stejně velké, jakoby se soustava tří časových os natáčela vůči té trajektorii "časové", po které my putujeme. Zatím nevím proč. U Prostoru to není, tam soustava třídimenziální "stojí" vůči trajektorii pohybu bodu, tím jsou složky na osách stále proměnlivé. Časor se natáčí aby složky byly vždy stejné, respektive u reaktivity už jedna složka ve směru pohybu dilatuje.

Rozhodně budoucnost vzniká v každém ,teď', (současnosti) v každém kvantu prostoru. **O.K.** Princip pravděpodobnosti **a další jiné principy** a zákony rozhodne o proběhlých změnách a jaké budou následující interakce. Budoucnost lze předvídat jen na základě velké míry znalostí a zkušeností, čím je jich více, což se týká třeba nás lidí, čím více jsme schopni přesněji informačně znát komplexitu minulého děje, viz předpovědi počasí, tím přesněji lze předpovědět pravděpodobnost vývoje v budoucnosti. O.K. Ale to se týká jen obyvatel Země a možná ještě několika podobných planet ve vesmíru. ??? Jinak jediné co se v realitě realita je co ? dinosauři to není realita ? vznik helia to není realita ? Budoucí smrt Navrátila, to není realita ? děje, je přechod současných informací v ,teď', v nové pro následující ,teď',. Na základě pravděpodobnosti. Že by se vše ve vesmíru odehrávalo na základě pouze pravděpodobnosti ?

Výklad vize 238

Re: Vážení diskutéři,

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 08.07.2009 13:16

(**citace**) : Dejme tomu: Okamžik "teď' je někde na tom provázku, zrovna tam sedím a t'ukám

do klávesnice. Otázka zní: Co je na to provázku momentálně o hodinu, o kus "dál"? Jsem tam taky (starší) už teď nebo ne?

(**reakce**) : měníš-li polohu na "časovém provázku", čili seš-li "každou chvíli" na jiném intervalu té nekonečné dimenze (špagátku) časové, pak to lidem připadá, že "stárnou", jistě, ale stárnutí je jev biologické geneze změn hmoty, proměn hmotových struktur. Biologické stárnutí je "pod vývojovým glob-glob-glob zákonem", který se v průběhu 14 ti miliard let vykonstruoval. Olovo, nebo kysličník sírový "nestárnou" (ani za dobu 5 miliard let), ale někde na té posloupnosti geneze zesložítování hmotových struktur jsou "ukotveny" takové "skokové možnosti" (narušování symetrií, nebo Darwinismus, atd.) které jsou p ř e d p i s e m na periodické změny stavů hmoty a...a třeba různé "rozpady protonů" anebo různé skok-proměny dle zákonů "porušování symetrií" se promítají do stavů složitých (uvnitř konglomerátu s jednou periodou změn jsou podgrupy jiných konglomerátů s více periodami změn atd. - je to košatý strom ...) Chci říci , že na té posloupnosti vývoje hmoty od Třesku (přes Mendělejevovu tabulku, ke složitým strukturám) vždy "někdy" nastane "*člen vývojové změny*" (zákon se později najde) a zase dál běží vše jako klon a zas se jednou zjeví "člen vývojový zněny" ; a tak to narůstá až po dnešek. Pokrač. příště.

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: pat IP: 75.127.68.xxx Datum: 08.07.2009 14:08

"Matematický prostor (časoprostor) je pouze "papírová" soustava užitých tří os - dimenzí veličiny" ..to je špatně, když časoprostor tak musí mít aspoň 4 osy ne 3 (čas + prostor).

"Fyzikální prostor !!! takový není, přestože "je" také ze tří dimenzí "veličiny Délka", ale ten je pouze a pouze a pouze křivý.." ..špatně, fyzikální prostor je konkrétní prostor narozdíl od abstraktního matematického prostoru. K popisu fyzikálního prostoru používáme matematický prostor. Fyzikální prostor nemusí být nutně křivý!

"Fyzikální časoprostor (křivý) je vnořen do euklidovského matematického plochého časoprostoru nekřivého.." ..špatně, matematický prostor nemusí být nutně euklidovský - plochý (když řekneme plochý tak je evidentní, že je nekřivý !) Vnoření časoprostoru do nějakého jiného prostoru předpokládá, že ten prostor do kterého je tamten vnořen musí mít aspoň o jednu dimenzi navíc (tedy aspoň 5-ti dimenzionální) To ale musíte dokázat !

Re: Vážení diskutéři,:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 08.07.2009 15:32

Všude, kde jste mi oponoval slovem "špatně" se mýlíte Vy. Tady není na oponenturu dost místa. Poznamenám jen k Vaším slovům : *Fyzikální prostor nemusí být nutně křivý!*, že nemáte pravdu. Po Třesku je hmota ve vesmíru všude a hmota VŽDY zakřivuje prostor (i časoprostor) a proto **nutně** ten ČP, který tu je 14 miliard let, je **stále** zakřivený (v různých křivostech na různých velikostních škálách)..a proto mu říkám >fyzikální< ("plave" v něm hmota, furt). Poznamenám podruhé : *Matematický prostor nemusí být nutně euklidovský-plochý*. O.K., jistě. Matematika umí napsat na papír i prostor neplochý křivý, ano, ale já právě měl na mysli a chtěl odlišit "matematický" (nekřivý) prostor od fyzikálního (křivého) právě takovým popisem jak jsem se o něj snažil. Matematika "umí" napsat křivý i nekřivý prostor, ale vesmír poTřeskový neumí "ukázat" reálný nekřivý prostor (časoprostor). Samozřejmě, že napíše-li se na papír "matematický křivý" prostor, pak je "obrazem" (pseudozrcadlem) toho fyzikálního ČP v reálu. Pane, tvoříte neúčinnou opozici, vyrobte něco hodnotnějšího k převálcování mé vize. (((Kdyby jste viděl na papíře Einsteinovy čmárpoznámky z let 1915-17, tak by Vám vypadly oči z důlků nad tím bordel-chaosem, který se ovšem časem utřídil a učesal. I mé vize budou jednou precizovány a učesány. Dnes je používáte k posměchu, já za 20 let budu používat k posměchu Vás...nevěříte ?)))

Re: Vážení diskutéři,:

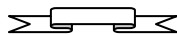
Autor: **pat** IP: 75.127.68.xxx Datum: 09.07.2009 00:32

"Všude, kde jste mi oponoval slovem "špatně" se mýlíte Vy..."..samozřejmě, že já se nemýlím, to vy se mýlíte skoro ve všem a ani nevíte proč to tak je, na to zkrátka nemáte, nestačí drmolit pořád dokola prostor křivý, nekřivý, atd. Fyzika není prázdné blábolení člověče nešťastný, vymýšlet si vám přijde na um, tak předně fyzika ~ matematika a to teprve je pro vás španělská ves, vidíte?

"(((Kdyby jste viděl na papíře Einsteinovy čmárpoznámky z let 1915-17, tak by Vám vypadly oči z důlků nad tím bordel-chaosem, který se ovšem časem utřídil a učesal. I mé vize budou jednou precizovány a učesány. Dnes je používáte k posměchu, já za 20 let budu používat k posměchu Vás...nevěříte ?)))".. a představte si že jsem je viděl a vidět je může každý kdo si je umí vyhledat, jenže, jenže vy nejste Einstein, to ani přibližně, je zase fakt, že kdejaký pacient PL se cítí jako Einstein, Napoleon, atd. Nehleďte slávu a uznání, ale pokorně si přiznejte, že jste ubohý břídil, kterého strčí do kapsy poslední studentík z gymplu. Musím s

velikou lítostí konstatovat, že takový nevzdělanec jako jste vy, no to se musí hledat, nadruhé straně asi máte asi pravdu v tom, že naději být slavný máte - jako fyzik ve stylu Jára Cimrmana, to určitě. Ale já se vám nesměji to můžete věřit, jenom suše konstatuji strohá fakta, které vidí každý jen vy ne a ne. Třeba máte vlohy pro literaturu a budete dobrý "psavec", za pokus to stojí, ale fyzika, ani náhodou!

Za tři dny se tento pán >pat< čertil, že proč ho pořád, tedy celé tři dny nazývám *blbečkem* a urážím ho ... Proč, když mě nic neudělal ?!!!!

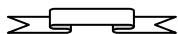
Výklad vize 239

(opakování matka moudrosti) →

Robinsonův Pátek napsal [25.2.06 - 12:18] modře komentuji dne [26.2.06 - 10:01]

Co to je anihilace, je pro mne dost těžko pochopitelným problémem, Ano, to fyzikové dost dobře nevysvětlili ... neboť si nedokážu představit vzájemnou eliminaci hmoty a antihmoty s výsledkem energetického vyzáření (pokud nechápu energii jen jako další stav hmoty a budu jej chápat pouze v intencích zachování hmoty - potažmo energie, jež mi tímto, pochopitelně, splývají v jedno). Výborná otázka a výborný postřeh. Ano, i já se podivoval nad tím, že by výsledkem anihilace-eliminace hmoty a antihmoty měla být opět hmota anebo energie, která se na hmotu přemění. Já si pro sebe ten problém vysvětlil tak, že výsledkem anihilace je záření což je tok fotonů a ... a fotony jsou totožné s antifotonama, čili je to tok obojího, čili je to tok i hmoty i antihmoty „pro oba pozorovatele“ pro pozorovatele hmotového ze světa a pozorovatele antihmotového z antisvěta. Tok fotonů krát cée nadruhou je energie, co dopadne-li na hmotu se mění na hmotový stav...totéž by mělo platit v antisvětě, že dopadne-li antifotonový tok na antihmotu, promění se na antihmotu. – to ovšem my v tomto vesmíru pozorovat nemůžeme. **Což u mne vyprovokovalo otázku, zdali "temná energie není pouze produktem anihilací.** I toto je zajímavý návrh. Ovšem má pochybnost jednu : tok fotonů – záření se přemění na hmotu jen po ... po dopadu na jinou hmotu, anebo (?) anebo pokud ten tok fotonů z nějakého důvodu změní rychlost cée na véée – pak má hmotnost. Čili by musel výsledek anihilace – záření se z nějakého popudu „zastavit“, změnit cée na véée a tím zhmotnit. Co by mohlo být tím důvodem ? buď gravitace globální mající jiný fyzikální průběh ku rozpínání časoprostoru samotného mající také jiný průběh – jsou v něm inflace atd. Uvažoval jsem, do jaké míry je prostor kolem nás selektován na místa vyplněná antihmotou potažmo hmotou a došel jsem (pro mne jaksi logicky) k závěru, že v tomto směru nemůže být vesmír dokonale polarizován, a tudíž (ze samé podstaty tekutin) je téměř rovnoměrně vyplněn oběma hmotami. Podle mě antihmota a antisvět „v tomto světě nejsou“,...jsou v něm „jen na skok“ tedy, pouze hmotový vlnobalíček např. elektronu ve svém balíku změní jednu vlnku – v tu chvíli je celý vlnobalíček antičásticí a ona vlnky „se neudrží v té pozici“ a opět se její vlny změní na původní tvar a stává se pozitron elektronem. Nevím jak bych to dobře, dobře nepřesně řekl. Je to něco jako vlnobalíček-elektron před zrcadlem a z něho je „vysunutá“ vlna za zrcadlo ; pak se to otočí, že celý vlnobalíček je za zrcadlem a vysunutá sem před zrcadlo je jen ta malá vlnka z celého vlnobalíčku – to je pozitron. Oba si putují-existují podél osy stárnutí vesmíru, podél jedné šipky času, ale ten stav za zrcadlem je antisvět a ten může být i fiktivní (?) Elektron, když se převrátí za zrcadlo „zmizí, skorozmizí“ a zůstane z něj „trčet“ jen a vlnka z onoho původního velkobalíku. Čili náš svět, náš vesmír produkuje hmotové stavy před zrcadlem, některé z nich mají náboje, což je jen vlastnost onoho vlnobalíčku a mění-li se částice ne antičástici, tak vlastně „jako“ se přetočí za zrcadlo a nechá „sem“ před zrcadlo čučet kousek svého vlnobalíčku-vlnky. Anihilace pak je jev kdy se „jako“ antičástice s částicí přibližují obě k zrcadlu (přibližováním však „vyrábí“, navalují a nabalují novou

vlnu, vyrábí jí „z okolního stavu dimenzí) a v ose zrcadla (osa je časová dimenze podle níž vesmír stárne) se „spojí“ obě „jako“ a vytvoří nový vlnobalíček – foton a ten už má tvar vlnobalíčku, který musí být na věky na té ose ; je to jeho tvar vlnobalíčku kde ten tvar vln dimenzí délkových i časových je uspořádán, že na té ose symetricky „sedí“ on je fotonem i antifotonem. Podobně i jiné částice, které jsou neutrální (neutron) mají vlnobalíček s tvarem zvlněných dimenzí tak, že „sedí“ na ose. Všechny částice neutrální mají „kus vlnobalíčku za zrcadlo a kus před zrcadlo, jsou na ose. Znamená to, že v Higgsově bizarně pěnicím časoprostoru na Plancových škálách „se vyrábí“ vlnobalíčky i tak, že vlna dimenze (časové i délkové) se převlní tedy udělá surfářskou sínusovku a to převlnění ve vrcholku znamená (máme-li dole pomyslnou časovou osu) že čas tam šel na pidičasový kousek intervalu dozadu-do minulosti a pak opět zas dopředu. To je to „zavlnovávání“ vlnobalíčků v mikrosvětě ; tam čas může jít na kousíček do minulosti a tím se rodí vlnobalíček-zmuchlaneček fraktální podivnost časoprostoru – a tou je pak hmota. Hmota je jev, projev – stav časoprostoru je-li „zabalen“-kompaktifikován. Anihilace je tedy „pomyslné“ rozbalení vlnobalíčku s konfigurací vln-shluků s opačným vlnobalíčkem s opačnou konfigurací vln-shluku do nového vlnoshluku... možná se u těch částic a antičástic rozbálí a sbalí jen jisté vlnky z celkového vlnobalíčku, který zůstane neporušen třeba z 90 ti procent. Nevím. Proto antičástice v tomto vesmíru nevydrží dlouho „žít“ ... život antičástice je jen děj jak mění tu vlnu sínusovku či jinou bizarní vlnu na vlnu „částicovou“ tj. jak tam ve vlnobalíčku proměňuje toky času dozadu za toky dopředu v jiných pozicích. Antihotový vlnobalíček se nedá udržet „za zrcadlem“ (v imaginárním stavu) dlouho, čumí z něho jedna vlnka a ta se spojí s částicí v níž zapříčiní rozbalení a sbalení jisté partie toho vlnobalíčku a tak částice jedna se mění v jiný typ částice, v jiný vlnobalíček. Ve většině půjde o řídkou směs hmotných a antihmotných částic jež se sebou vzájemně neinterahují pro přílišnou vzdálenost od sebe. Ne. I kdyby se kdekoliv v prázdném časoprostoru „zjevila“ antičástice, musí se „u ní“ zjevit i částice. Částice je v podstatě asymetrický lokální útvar (vlnoshluk sbalený) časoprostoru... všechny částice ve vesmíru dohromady pak jsou asymetrickým stavem časoprostoru a ... a proto existuje gravitace... protože ve hmotě „něco“ je navíc a v časoprostoru „něco“ chybí. My pozorujeme různorodost hmotových struktur, ale všechny mají něco společného tj. „hmotnost“ proto můžeme veškerou hmotu psát pod jedno písmenko „m“ chceme-li s ním pracovat „pomocí“ gravitace... čili chceme-li popisovat stav zbytkového časoprostoru „jinak zakřiveného“ než je „m“ hmota zakřivená“. Takže všechny hmotové vlnobalíčky mají jednu jistou vlnu naprosto shodnou – vyplývá z gravitačního řešení stavu „zbytkového časoprostoru“ co mu „něco“ chybí vůči hmotě „m“ co jí „něco“ přebývá,... nějaká vlnka, zvlnění...?? ... a souvisí to s tokem času jedním směrem. Jiný stav nadchází, pokud se taková vyrovnaná oblast (oblak?) setká při svém koloběhu prostorem s pečlivěji vyselektovaným oblakem částic homogenního charakteru (tvořeným z většiny pouze hmotou nebo antihmotou). Pak dojde k interakci s opačným stavem hmoty (u oblaku hmotného s částicemi antihmoty a opačně) Antihmota je v podstatě „jakási fikce“ ... je to symetricky opačný stav vlnobalíčku, který se vzdálil kolmo na osu času. Všechny ostatní hmotové vlnobalíčky základní a z nich konglomeráty složenin jsou neutrální, tedy jsou „na ose stárnutí“ a tím se neprojevuje asymetrie vnitřních částí co se vlnovlní do stran od osy. Ve vlnobalíčku na ose se „vlnovlní“ dimenze i časové i délkové symetricky. Pokud nastane „oddálení od osy „před zrcadlo“ tak symetrické „vlnovlny“ přechází do pozic asymetrických vůči té ose (za zrcadlem taky) a tím je vlnobalíček „polarizován“ má náboj jako vlastnost ... vlastnost asymetrických „vlnopoloh“. a dojde k řetězové reakci, kdy část antihmotných částic anihiluje s hmotnými částicemi, čímž dochází k energetickým pnutím, jež vzájemně přiblíží do té doby nekolizně vzdálené částice a antičástice původního média a dochází k řetězové reakci anihilací do té chvíle, kdy se opět vzdálenosti mezi částicemi Ha, zde řečené vzdálenosti mezi antičásticí a částicí jsou podobné té vizi vlnobalíčku před zrcadlem a za zrcadlem a proměn vzdáleností jako proměn „vlnovln“ ve vlnobalíčku částice či imaginární antičástice (která není doslova imaginární, je imaginárně reálná) a antičásticemi nevyrovnejí v nekolizních polohách. Pak zůstává hmotný stav, jemuž říkáme energie (?) a co s ním? **Zůstává enrgie v místě anihilací kompaktně pohromadě? Ovlivňuje sebe samu vlivy podobnými gravitaci? Začne se opět přeměňovat následkem přitažlivých sil? Co tam vůbec bude? :o)**

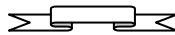

Výklad vize 240

V.Hála řekl : Z hlediska mionu je jeho doba života $2,2 \mu\text{s}$, je to invariant a nikdo na tom nic nezmění. Ale v soustavě spjaté se Zemí skutečně naměříme, že existoval třeba $150 \mu\text{s}$.

(moje reakce) : Bohužel matně a nepřesně tu V.H. srovnává jednu „dobu života“ mionu toho, který „neletěl“ (*) v základní soustavě pozorovatele. A toho, který „letěl“ (*) v soustavě pozorovatele nějakou skorocéčkovou rychlostí.

(*) „Neletěl“ znamená případ, že mion „vznikne v klidu“ v naší soustavě (přeměnou z jiné formy hmoty) a pak „vyletí“ z bodu vzniku a letí, čili pak žije a zanikne za $2,2 \mu\text{s}$. Druhý případ (*) „letěl“ je, že mion do naší soustavy přiletí-vletí z vesmíru, tj. z jiné soustavy a tedy s „jinou vlastní soustavou“ (už je vůči nám v pohybu a tedy i pootočená) a pak naměříme >relativistickou< dobu života toho mionu, tj. např. $150 \mu\text{s}$. Není to relativita v pravém slova smyslu, ale my-pozorovatelná základní pozorujeme už soustavu (časovou) mionu, co přiletěl odjinud, pootočenou, tedy naše a jeho k sobě obě vzájemně pootočené a proto snímáme jiné intervaly časové z pootočené časové soustavy do naší časové soustavy.

Výklad vize 241

Re: Vznik našeho Vesmíru:

Autor: Schneider IP: 89.24.73.xxx Datum: 17.07.2009 09:22

Rozpínání vesmíru se zrychluje. Co způsobuje ono zrychlení? DO JAKÉHO PROSTORU SE ROZPÍNÁ.

Myslím si, že tento prostor je vyplněn fyzikálním vakuem a že má svou hmotnou strukturu a tedy i svou energii. Je nanejvýš pravděpodobné, že mu patří veškerý prostor, tedy i prostor Vesmíru.

Není důvod proč by němelo vakuum vlastnit svou energii zejména umíme-li změřit jen její rozdíly, jeho kinetickou energii. Proč by tedy ona temná energie neměla být jeho energií a celý náš Vesmír v něm jeho fluktuací tak jako mnoho dalších, v něm existujících vesmírů. Jestli jste na rozdíl ode mně dokonale v obraze, řekněte mi kolik vakuum vlastní potencionální energie, potažmo jakou má gravitaci, jak je těžkéi. Budu Vám za to vděčen, zatím neznám odpověď.

(citace) : Jestli jste na rozdíl ode mně dokonale v obraze, řekněte mi kolik vakuum vlastní potencionální energie, potažmo jakou má gravitaci, jak je těžkéi. Budu Vám za to vděčen, zatím neznám odpověď.

(reakce) : Pane Schneidere, neumím Vám říci hotovou odsouhlasenou pravdu, ale umím říci svou nedokonalou vizi (ve dvouveličinovém pojetí). Představíte-li si ČP jako systém realizací $n+n$

dimenzionálních provedení ČP (plochost budiž do 3+3 D, a ostatní dimenze jsou, budiž, „svinuté, nebo jinak zakřivené“), pak si představte, zatím-prozatím, ten 3+3 D dimenzionální stav dvou veličin Délka a Čas, a to ve stavu nekřivém, čili je to **3+3 D „rastr“** (vyjádřeno soustavou o nekonečně >dlouhých< osách). Pokud k těmto „artefaktům“ existuje „princip křivení“, pak může nastat toto křivení dimenzí

a) „všude“ v tomto nekonečném systému 3+3 D ;

b) anebo jen „v lokalitě“ (v singularitě). Je-li to začne-li to v singularitě, lze na vesmír nahlížet tak, že stále trvá jeho nekonečnost n-dimenzionální, plochá, ale „rozdělává se“ z lokality, ze singularity „křivý ČP“ !!!!!!!

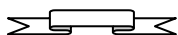
Křivý stav pak vykazuje >pole< a >elementární částice-vlnobalíčky<...dohromady : pěnu z ČP. Pak očima takové vize, lze říkat, „z nadhledu“, že ona **rozrůstající se** křivá „pěnovitá“ singularita je rozpínáním vesmíru z pohledu „zevnitř“ té pěny, ale je „zcvrkáváním“ vesmíru, tedy útvarů (galaxií) uvnitř z pohledu vnějšího. (jsou čím dál „menší“ pro vnějšího pozorovatele v soustavě „nadglobální“). Opakuji : Z pohledu zevnitř té pěny, co se „pění-křiví“, se nám, co jsme uvnitř té pěny, zdá, že se vesmír rozpíná a že vnějšek „za horizontem“ je nekonečný a plochý...odtamtud světlo „ještě nedoletělo“. Z pohledu vnějšího se všechny objekty „uvnitř“ zcvrkávají...

Proč nepřijmout i teoreticky soustavu takovou, z níž se nám jeví „lokální struktura“ vesmíru (náš POZOROVATELNÝ vesmír) jako zcvrkávání ? a proč nepřijmout „vnitřní“ soustavu, z níž nám pozorováním plyne, že vše okolo se rozpíná. ?? Proč neééé ?

Pokusíte-li se sám přemoci mysl k takové úvaze a nezhodíte takové úvahy bez přemýšlení ihned, pak sám poznáte, že lze uvažovat o n+n dimenzionálním ČP, v němž nastane „z lokálního místa“ vesmíru, libovolně kterého, (singularita) narůstat „pěnovité křivení“ toho čp, které má podoby i „vlnobalíčkové“ zpočátku jednoduché vlnobalíčky, tj. fotony, leptony, kvarky a podobu jiných malých křivostí ČP jako >pole< . A další genezi posloupnost křivení je ta „pěna“ čp, v níž se „rodí“ **stop-stavy** a to jsou vlnobalíčky elementárních částic, které se postupně „nabalují-slučují“ do složitějších struktur - vlnosluků...a vše stále tím křivením ČP, což je „principem“ tohoto vesmíru.

A máte téma k úvahám jak potopit takovou vizi.

JN, 17.07.2009

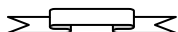

Výklad vize 242

(citace Streita) : "V prostoru se cestovat dá, v čase nikoliv, a to z principu...."

(reakce) : ...a to je ten zajímavý problém když se do něj nahlédne do hloubky. Velmi přísně se musíme otázat "co" tím míníme >cestovat v čase< ??? Buďto to může znamenat a) sebe vypravit do budoucnosti (i kdyby to mělo být na 5 minut) a tam "počkat" až nás "současnost" dohoní, anebo b) urychlit tok času "zde", abychom v té >plánované< budoucnosti byli "dřív" než to umí tempo plynutí současné..., anebo c) "co"?, skokem se ocitnout v daleké budoucnosti i s biologickými změnami ? ; pak víme, že tytéž případy a) ... b) ...c) mají lidé na mysli směrem do minulosti. A lidé mají ještě i další fantazie s cestováním časem. Jenže stále tu nechápete to co už zde mnoho let říkám : čas neběží nám, ale my běžíme "jemu" tedy běžíme "po něm, na něm" ...respektive --> naše Pozemské tempo odvíjení času může být jiné než "rozpínání Vesmíru v čase". Dovedeme si představit "rozpínání" délkových intervalů v 3D prostoru (vesmírný p r o s t o r se rozpíná do koule do všech směrů x,y,z stejným "ROZMÍNÁNÍM", tj. na každé dimenzi se "natahuje" délkový interval stejně !!!, dokonce jiným tempem v jiné historii. Stárnutí vesmíru je totéž : na každé dimenzi t(1), t(2), t(3) což je "časor", se rozpíná stejným tempem, stejným "natahováním" časových intervalů a dokonce možná bylo tempo *plynutí času* v různých historiích různě rychlé (?) Pouze je momentálně záhadou proč na Zemi plyne čas >stejným< tempem do všech tří směrů. Ale jak je jasné, tak na raketě plyne čas t(1) jiným tempem = dilatace, než čas v t(2) a v t(3) kde t(2) a t(3) má shodné tempo jako s emitující Zemí, co raketu emitovala. Vždy ale tok času je jedním směrem s šipkou do „kladného“ směru, (tj. na Zemi, v této pozorovatelně), tj. "do rozpínání = stárnutí" tj. do budoucnosti na všech třech časových dimenzích (do časové koule, jako do prostorové koule) ... totéž je i u prostoru, což běžně chápeme, není to našim smyslům divné, také nelze cestovat dozadu „do mínus“ k singularitě, tj. našim cestováním ukrajovat na

dimenzi větší intervaly dozadu než je sám vesmír dělá rozpínáním dopředu, vždy součet „umenšování prostoru a rozpínání prostoru“ je kladný... směrem k nule-singularitě. k "bodou vzniku". Nelže tedy cestovat "zpět" (součtem plusových a mínusových intervalů) ani po dimenzích délkových, ani po dimenzích časových. Kauzalita časová je stejná svým smyslem jako kauzalita >délková< ... stále vpřed jedním směrem (v tomto vesmíru !!), ale obě rozpínání (časové i délkové) se dějí vzájemně jiným tempem, což je ten "princip křivení čp" ...zvlnění čp...do útvarů zvaných pole a útvarů zvaných vlnobalíčky anebo čp-pěna.

Výklad vize 243

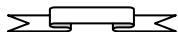
IDD [3.8.08 - 08:48]

Já matematiku moc neumím, což je obecně známo, ale to neznamená, že jí totálně nerozumím. Nerozumím některým pojmům, ale některým ano. Teď bych nahodil řeč „o pojmech“ a „o významech“ do kontextu s filozofií : Učebnice matematiky říká, že Vlnová funkce je řešení vlnové rovnice. Vlnová rovnice je obvykle psána jako „parciální diferenciální rovnice“. Tu by nešlo použít a dokonce i vymyslet (pro fyzikální použití) pokud by veličina Délka neměla své (nejméně) tři dimenze – x,y,z. A víme z učebnice, že vlnová funkce byla vymyšlena pro popis stavu fyzikálního systému. A jsme u jádra věci-jádra mých (filozofických) otázek. Pozpátku řečeno : máme fyzikální systém, což nutně musí být systém, v němž figurují dva artefakty **a**) časoprostor a **b**) hmota. ((zde pro úvahu pokládám pole za hmotový stav, čili do výkladu jako hmotu ... což znamená že i f. pole „plave“ v čp))). Jak bylo řečeno (opisem z učebnice) vlnová rovnice prýyý popisuje chování tohoto fyzikálního systému, což musí být chování časoprostoru vůči hmotě a naopak ; nebo jen hmoty v „inertním“ pasivním časoprostoru.(?) Víme opět z učebnice, že hmota ovlivňuje stavy časoprostoru (křivosti – jiné vlastnosti, tj. stavy čp nemá !!!...anebo má ?) a stavy časoprostoru (křivosti a jejich změny) ovlivňují na hmotě co ? Chování hmoty, nebo stavy hmoty ? Takže vlnová funkce nutně musí popisovat v z á j e m n o s t proměn i čp i hmoty (což nevylučuje, že může popisovat v určitý moment jen proměny hmoty bez proměn čp, anebo proměny čp bez proměn hmoty..ano ?). Čili fyzikální systém je „vzájemnost“ artefaktů (čp a hmoty) a tu vzájemnost prýyý popisuje vlnová funkce. Jenže jak víme, že **pouze** vlnová funkce může popisovat fyzikální stav systému ? Jaktože fyzikální stav může a umí popsat „právě“ vlnová funkce ? ; *to není jiný druh popisu pro „stav fyzikálního systému“ než vlnová rovnice ? Pokud ne*, pak vlnovou rovnicí popíšeme **veškeré** fyzikální stavy fyzikálního systému !? Jak to ten „systém“ dělá (a proč si to vesmír vymyslel tak dělat), že mu vyhovuje k popisu právě vlnová rovnice ? Učebnice říká, že vlnová rovnice je obvykle „navarována“ jako parciální diferenciální rovnice....proč ? , no protože čp má tři dimenze veličiny (zvané/nazvané) Délka a jednu dimenzi veličiny (zvané/nazvané) Čas. (((Kdyby prostor měl jen jednu dimenzi, ha-ha, bylo by psaní parciálních rovnic zbytečné, tedy jen matematickou abstrakcí pro obveselení, že)))...a jednu dimenzi (pýy) má Čas, říká soudobá fyzika ; čili 3+1 dimenzí pro něž se „vhodně“ sestavila „parciální“ d i f e r e n c i á l n í rovnice. Já říkám-navrhuji-domnívám se, že Čas má také více dimenzí – a matematicky to lze bez problémů postavit !!!, také parciálně !!!...pouze fyzikálně **by se muselo** „najít“ zda to tak v přírodě je reálně ... a zda to tak je či není, lze *tvrdit nebo popřít* jen a pouze jen **po** zkoumání ; **před** zkoumáním (to tvrdit může jen blb, chytří-mazaní fyzikové to pouze **říkají, ale netvrdí**) nelze tvrdit, že čas má jen jednu dimenzi.

Ale ponechám tuto „hloupou“ polemiku nad časovými dimenzemi stranou.

A tak ještě konečná otázka : pokud učebnice říká, že fyzikální systém a jeho stav (stavy) umí popsat vlnová rovnice, pak je vlnová rovnice k popisu fyzikálního stavu dostačující a všeobsahující a už nepotřebujeme k popisu nic jiného ? Proč ? - - Pokud potřebujeme k popisu fyzikálního systému (což jsou „žduchance“ čp do hmoty a hmoty do čp) ještě něco jiného než vlnovou rovnicí, pak co vlastně má vlnová rovnice „za úkol“ popisovat ? Realitu, jistě. A jakou ? Tu, že systém se chová „podle“ vlnové rovnice a ještě podle jiných rovnic ? Jakých ? ; anebo opravdu nám postačí pouze a pouze vlnová rovnice ? Proč ? Vlnová rovnice prýyý popisuje „dynamiku“ vlnění...“co“ se vlní při popisu „fyzikálního systému“ ?, vlní se čp anebo hmota ? – víc artefaktů nemáme než tyto dva...; co a jak se

vlní ? a „proč“ se vlní ? Možná odpovíte : hmotové stavy se vlní v čp...takže kdyby se nevlnily, tak co ? Hmotové stavy „se vlní“ ...říkáte, a to, „jak“ se vlní, prýyý popisuje ona vlnová funkce, parciální diferenciální vlnová funkce, protože ta hmota se vlní „do čp“ tedy „tím“ čp...kdyby abstraktně čp byl nahrazen něčím jiným, pak hmota by se vlnila „do JINEHO“ ...ale vlnila, ano ? vlnou ?, vlnění je primární chování a to, že vlnění je „do“ časoprostoru je jen náhoda ? Lze vlnit „do“ něčeho jiného ? ...A když už „vlní“ (vlní se) ta hmota „do“ časoprostoru, musí vlnit pouze do 3+1 dimenzí toho čp, že !!, musí ????? No, asi musí, nemá na výběr z reality nastavené, a proto ty parciální diferenciální rovnice „vlnění“, vlnění néééé čp, ale hmotového stavu...ano ?; čp se nevlní, vlní se hmotový stav, ano ? Takže vlnová rovnice popisuje hmotu nikoliv čp, čp je jen „prostředí“, ve kterém se hmota vlní a...a přesto vlnová rovnice nepoužívá „k vlnění“ písmenko „m“-hmotu, ale používá dimenze čp...tomu nerozumím...

Výklad vize 244

křivení vlnobalíčků:

Autor: megor IP: 82.94.180.xxx Datum: 30.09.2009 18:15 tento anonym si vzal do úst, tedy do péra můj text (vytržený z kontextu) a takto ho s nějakým neznámým úmyslem dal na fórum (ani nevím a nechce se mi to hledat zda si v něm některá slovíčka nepřidal či nezaměnil)

⚠ Pozor : vložíme-li do plochého prostoru náš špejlovej model“ z hmotných drátků, tak tím jsme nekřivili vlastní časoprostor v němž model je vnořen tj. můžeme model hmotový z lokálního časoprostoru „vyndat“ a dát stranou a v tom místě se nezachová „křivost“ po modelu. My-lidé neumíme křivit časoprostor tak jak to dělá příroda, (ono to ani nejde v éře 14 miliard staré), my pouze umíme „použít křivé vlnobalíčky“ – „klony“ vlnových funkcí staré 14 miliard let a proměňovat je manipulačně (interakce) v čase tj. generovat nové. Proč zarputile nepřipustit, že se může křivit i sám časoprostor (geneticky od Třesku) a jeho dimenze, bizarně do E8 a do statisíců vlnobalíčků i nesymetrických ??? A tím realizovat hmotové artefakty ? V geometrii-matematice na papíře umíme modelovat abstraktně i bez špagátků to křivení...tak proč nepřipustit, že stejného křivení je schopna příroda tj. i každá dimenze ač je nenahmatatelná tj. nehmotná.... V jedné přímce je „vnořeno“ nekonečně mnoho přímek... jednu z nich vezmeme a pootočíme a dostaneme „rastr dvoudimenzionální“. To pootočení je geometrický úkon...a křivení je také geometrický úkon. Máme-li už dvojí pootočení přímky, tak máme p r o s t o r a v tomto prostoru-plochem euklidovském rastru je „vnořeno“ nekonečně plochých rastrů, pak...pak jeden rastr počneme „né pootáčet, ale už křivit“ ... čili křivý

prostorčas je vnořen v plochem časoprostoru ; ten křivý může být lokálně křivý tj. vlnobalíček... 😊

Re: křivení vlnobalíčků:

Autor: Carl IP: 91.121.174.xxx Datum: 30.09.2009 21:26 Carl si myslel, že autorem textu výše je on, anonym >megor<, a tak >mu< odpovídal zde :

Tak takhle ne! To co jste vyplodil je zmetek ani čert se v tom nevyzná, ale kus pravdy máte...:-)

Klasické vakuum nemá žádné vlastnosti, jinak to kvantové, to už je bohatší komplexnější struktura. Volné elmag pole(akaždé jiné pole) je mat. ekvivalentní nekonečnému souboru harmonických oscilátorů, můžeme si je představit jako pružinky s závažíčky. Kvantový oscilátor v zákl. stavu nemá přesně známou ani polohu ani hybnost, obojí náhodně fluktuuje, v kvantovém vakuu to co fluktuuje je pole(např. elmag pole). Mechanický vzniku částic je následující: Pak když se mění zakřivenost časoprostoru pak se také mění fyzikální vlastnosti oscilátorů pole. Předpokládejme, že je oscil. v zákl. stavu s oscilací nulového bodu. Jestliže se jedna z jeho vlastností změní, příkladně hmota nebo tuhost pružiny pak i oscilace nulového bodu se musí této změně přizpůsobit, tudíž není v zákl. stavu, ale v excitovaném stavu, takový jev je známý jako parametrická excitace a tomuto modelu odpovídá v kvantové oblasti produkce částic. Částice se generují zakřiveností, to vše měnící se v průběhu času se jeví jako náhodné a jenom lze vypočítat statistické rozložení energie a hybnosti. Vznik částic je největší tam kde je zakřivení největší a nejrychleji se mění. V okamžiku BB bylo velmi vysoké a mělo významné důsledky pro dynamiku vesmíru v jeho nejranějším stadiu a klidně by tak mohla vzniknout veškerá hmota vesmíru.

Vidíte jak se to dá jednoduše vyjádřit (bez špejlí, drátů , špagátků a křivení jakýchsi vlnobalíčků) :-)

Re: křivení vlnobalíčků:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx Datum: 01.10.2009 07:27

(citace) : Proč zarputile nepřipustit, že se může křivit i sám

časoprostor (geneticky od Třesku) a jeho dimenze, bizarně do E8 a do statisíců vlnobalíčků i nesymetrických ??? A tím realizovat hmotové artefakty ? (reakce) : jak koukám na příspěvek anona CARLa, tak vlastně, ač on si myslí že ne, tak v jiném (svém) dramatickém ztvárnění připustil přesně mé ideje v HDV a v jiném ztvárnění totéž tu tvrdí, např. říká : „Částice se generují zakřiveností čp, to vše měnící se v průběhu času...“ Vždyť to já v bleděružovém říkám sám. Já pouze nahlas (on potichu) říkám, že to zakřivování čp se nezastaví u malých křivostí a pokračuje do „vyšších složitějších“ křivostí a ..a co jiného to je, takový útvar, hodně křivý, s lokální křivostí v čp, než vlnobalíček z čp – a to už je hmota sama. Pro **veškerou** látku stačí 3 kusy-vlnobalíčky : kvark U, kvark D a lepton-elektron. (citace) : „Vznik částic je největší tam kde je zakřivení největší a nejrychleji se mění.“ (reakce) : a opět tu tento pán Carl mluví v duchu HDV. Bohužel s chybkou. Vznik částic je sice tam kde je čp nejzakřivenější = vlnobalíček, ale nikoliv tam, kde je křivení čp „nejrychlejší“. >Rychlost< zakřivování je jiný problém.

Re: křivení vlnobalíčků:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx Datum: 01.10.2009 07:41

(ještě citace Carla) : “V okamžiku BB bylo zakřivení čp velmi vysoké a mělo významné důsledky pro dynamiku vesmíru v jeho nejranějším stadiu a klidně by tak mohla vzniknout veškerá hmota vesmíru.” (reakce) : skoro bych souhlasil, skoro. Především je tu vidět souhlas s mou myšlenkou, že v BB už čp existoval a nééé že vzniknul. v BB vzniknul jev >křivení< časoprostoru, čili změna stavu (předchozího na následný). První stav křivení říká pan Carl byl „vysoký“. Co to je >vysoký< ? Já říkám, že první stav křivosti čp (křivost malá nebo velká, zvlňobalíčková málo nebo moc, to nevím) veškerého, už před BB existujícího čp, mohl nastat spontánně v celém „nekonečném = jednotkovém“ 3+3 čp, ... **anebo** v jeho lokálním jednom místě a odtud se šířilo křivení plochého čp „jako výbuch“.(?) čili se >rodil< první stav hmotový, např.

fotonová polévka.

Re: křivení vlnobalíčků:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx Datum: 01.10.2009 06:59

Zaprvé : tento anonym si vzal do úst, tedy do péra, můj text (vytržený z kontextu) a takto ho s nějakým neznámým úmyslem dal na toto fórum (a ani nevím, a nechce se mi to hledat, zda si v něm některá slovíčka nepřidal či nezaměnil či neubral). Ale když už ten text tu je, nutno upozornit, že „výtvor“, popis je „prvovýtvozem“ a samozřejmě že ho lze vylepšovat každým novým zopakováním...; podobně jako každý vynález v prvním vydání vypadá jako směšné monstrum (prvovýtvor letadla, ponorky, rakety, psacího stroje, pračky, závodního auta do F1, atd. Prvovýtvoři byly vždy jiné než jejich soudobá špičková podoba stroje, ... podobně můj text-prvovýrobek bude jednou za 50 let natolik vylepšen, že bude srozumitelný i uklízečkám.)

(citace) Pozor : vložíme-li do plochého prostoru náš špejlovej model“ z hmotných drátků, (reakce) jejich „drátkovej“ model, protože strunaři hovoří o časoprostorové síti, že ta „vyšší“ dimenze je špagátek, viz B.Greene (citace) tak tím jsme nekřivili vlastní časoprostor v němž model je vnořen tj. můžeme model hmotový z lokálního časoprostoru „vyndat“ a dát stranou a v tom místě se nezachová „křivost“ po modelu. (reakce) Lépe řečeno : Každý viděl obrázek Slunce v takové >síti = prohnuté trampolíně< prezentující >křivý čp< v tom místě. Na tom obrázku ovšem chyběla „vlastní soustava“ prostorových os pozorovatele, nebyla nakreslena. Tato je ta, kterou jsem měl na mysli, jako Euklidovský plochý prostor, v němž je „ponořena“ ta síťová-drátková“ trampolína i s tou hmotnou koulí = Sluncem. Když z toho základního plochého prostoru odeberete tu koulí, odeberete vlastně i tu trampolínu a „zbude“ jen ta soustava os-dimenzí, jen ten rastr toho prostoru Euklidovského, (jeho přímky-drátky-špagátky), který není na papíře namalován.

Fyzikaliace informace:

Autor: Cerveny IP: 89.176.246.xxx Datum: 30.09.2009 23:26

Zdá se, že určitý potenciál v obohacení fyziky by mohlo přinést propojení "informace" (snímku, sedimentu "minulosti") s fyzikou. Instinktivně cítíme, že pokud se nám podaří např. oddělit černé ovečky od bílých, představuje to určitý získaný (imaginární) "potenciál", jehož fyzikální projev není bezprostředně zřejmý, nicméně jehož "věčný" potenciál instinktivně pocítujeme. Vykonali jsme "imaginární" práci (ne fyzikální v bezprostředním smyslu) ale imaginární, nezpochybnitelný přínos, výpočet, operaci. Pokud takovou to práci nazveme imaginární (vytváří imaginární energii = uspořádanost) můžeme se dále předmětný systém pokusit rozšířit o konjugovanou hodnotu - "imaginární čas". Určitě se nejedná o známou čtvrtou složku "časoprostoru" A.E., která po pronikavějším nahlédnutí nemá charakter souřadnice (lze se v ní "pohybovat" pouze dopředu, a to omezenou rychlostí, přičemž budoucnost v ní ještě neexistuje a existence minulosti je přinejmenším sporná) ale o jinou "narůstající" kategorii markerující změny - paměť. Ve prospěch takovéto - dosud syrové - úvahy mluví např. to, že (obecná) paměť, zachycující časové "sedimenty" bezpochyby neustále roste... Silně spekulativní konstrukce ve smyslu $\Delta t \cdot \Delta E = \text{konst.}$, připouštějí úvahy typu "čím menší paměť, tím větší výpočetní práci" (a naopak) pro daný záměr potřebujeme vzdáleně připomínají Heisenbergovy vztahy neurčitosti. Zatížíme-li výpočetní (informační) operace (imaginární práci) určitými "reálnými" ("realistickými") omezeními (konečný výpočetní výkon dosažitelný v jednotce objemu, či omezení rychlosti výpočtu), dostáváme se ke zdrojům konečnosti (diskrétnosti) reálných struktur.

(Přiznejme si, že dosud známý vztah entropie a pravděpodobnosti je síše traumatizující - předpokádá největí uspořádanost vesmíru těsně po BB)

PS: Na této eseji se připodepsalo určité množství Jamesona, takže ji prosím přijímejte s přiměřeným nadhledem, spíše jako osvěžení

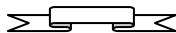
chronicky propíraných témat:)

reagovat

Re: Fyzikaliace informace:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx Datum: 01.10.2009 08:00

(citace) : *“Příznějme si, že dosud známý vztah entropie a pravděpodobnosti je spíše traumatizující - předpokládá největší uspořádanost vesmíru těsně po BB...”* (reakce) : ale Zdenku, to je přeci logicky jasné. Těsně před BB byl čp Euklidovský plochý, nekřivý, jednotkový, je to samotná prázdná soustava – rastr 3+3 os-dimenzí, což je ta nejvyšší uspořádanost. V big-bangu a po něm nastane posloupnost křivení, dějů křivení toho 3+3 časoprostoru a to v lokálních i méně lokálních místech, je to děsně pestrá paleta křivení (ve hmotě především pestrá) na všech úrovních a ... a toto je přeci „porucha uspořádanosti“ – snižování entropie po BB.

Výklad vize 245

Zde úvaha k souvislosti se zdrojem http://petrik.bigblogger.lidovky.cz/clanok_disk.asp?cl=104780

Aby jste lépe pochopili „směr“ času (lépe řečeno tok času, odvíjení času, ukrajování časových intervalů) popíši to v analogii se „směrem“ délky (směrem rozpínání prostoru „dopředu“). My-Zem se jako hmotný bod pohybujeme vesmírem a to „po délkové trajektorii“. A protože máme 3 dimenze délkové, proto můžeme ten pohyb „po délce-trajektorii“ promítnout do 3 os a na nich se ukáží „složky“ (samozřejmě jakožto délkové intervaly). Čili : naše Zem svým putováním po vesmíru „ukrajuje“ délkové intervaly, kladně velké, libovolným směrem. Jak jsou velké ? Pro cizí pozorovatele jsou „různě velké“..nejdelší intervaly ukrajuje Zem pro pozorovatele na Periferii Vesmíru, např. pro pozorovatele z kvasaru, což je shodné s „rozpínáním“ vesmíru, respektive rozpínáním prostoru. Rozpínání „jednotky metru“ se děje stále „jedním směrem“ – kladným = rozpínání. Smršťování prostoru by bylo „směrem“ záporným. Zem pozoruje (pomocí objektů na Periferii) že do všech směrů „narůstá“ délkový interval „kladně“ (>dopředu< narůstá i >dozadu< narůstá) a ..a když budeme my na Zemi pozorovat „pohyb auta po silnici“, tak toto auto bude také „ukrajovat“ délkové intervaly >směrem< k Periferii vesmíru, (všemi směry, tj. i dozadu i dopředu). ale stále to budou intervaly kratší, než je ukrajuje sama Periferie. Periferie Vesmíru sama „ukrajuje“ směrem „dopředu“ $2,9979246 \cdot 10^8$ m za sekundu a to auto, co se rozjelo po silnici (vzhledem k té Periferii) ukrajuje „kratší interval“. Takže i kdyby jsme si mysleli, že auto jede „dozadu“, a že „ukrajuje“ na dimenzi „záporná“ intervaly, není to pravda, je to stále „jeden kladný směr“. Nelze ukrajovat „zápornou délku“, nelze autem jet „dozadu“ – vůči Periferii to bude vždy stejným směrem jak se rozpíná ona Periferie, jak se rozpíná Vesmír. Podobně s časem. My Zem >po čase< putujeme, putujeme po časové trajektorii a ukrajujeme jisté intervaly na časové trajektorii, kterou lze promítnout v třidimenzionální časové soustavě os do těch os a vyrobit tři složky-intervaly času. Opět analogicky : Čas netiká, neběží >nám<, ale my Zem běžíme, utíkáme „po dimenzi časové“, ukrajujeme intervaly na té dimenzi svým putováním po Vesmíru. My-Zem „odvíjíme“ čas, a to stále „dopředný“ „kladný“, podobně jako auto které i když jede „dozadu“ tak ukrajuje vzhledem k Periferii Vesmíru stále kladný interval délkový. Zde na Zemi však pozorujeme, že všechny tři složky času jsou stále stejně velké, což je záhadou (důvod prozatím nevím, anebo ho nedokáži formulovat ; mám k tomu jisté vize

proč tomu tak je, ale dokázal bych je formulovat jen ústně). Zvolíme-li si naši Zem jako pozorovatelnu Vesmíru a ztotožníme-li jí s volbou inerciální soustavy 3+3D, pak pozorujeme, že prostor >se rozpíná dopředu< (slovo „rozpíná se“ je vyhodnocení směru) všemi směry, třemi směry. Totéž ovšem i čas : rozpíná se = teče všemi směry, tiká všemi směry, tedy třemi směry (slovo >tiká s šipkou dopředu< je také naše lidské ohodnocení směru). Čili : „délka“ se rozpíná dopředu všemi třemi směry a „čas“ se rozpíná dopředu všemi třemi směry. Ale...ale co je málo evidentní anebo zašifrované, je to, že po big-bangu panuje $0 < v < c = 1$ nejednotkový poměr těch „ukrajovaných intervalů“. Kdyby všechny objekty ve Vesmíru se pohybovaly rychlostí světla tj. $c = 1 / 1$, pak by jsme my-Zem pozorovatel viděli, že všechny objekty „stojí“ i na stejném místě (neukrajují délku) a „stojí“ i v toku času na stejném místě (neukrajují čas, i čas stojí). Opakuji : kdyby všechny objekty ve Vesmíru se pohybovali céččkem, vzájemně by nepozorovali ani rozpínání Vesmíru ani stárnutí vesmíru; byl by to „jednotkový vesmír“ tj. $c = 1/1 = 0/0 = \infty/\infty$. Jenže v takovém vesmíru nejsme ; jsme v nejednotkovém vesmíru, respektive každý objekt se pohybuje a ukrajuje na dimenzích délkových i dimenzích časových „nejednotkové intervaly“ čili $v = 0/1 = 1/\infty$; čili každý objekt ukrajuje jiný nejednotkový poměr dimenzí časových a délkových....a nyní se objekty musí „v z á j e m n ě“ porovnat, srovnat (pomocí volených fixních soustav). Nyní by měla přijít výkladová analýza „proč“ je tempo odvíjení času, tj. posun pozorovatele po časové dimenzi právě takto velké jaké ho pozorujeme. Bude nesporné, že aby v původním časoprostoru 3+3D euklidovsky plochém, čiji čp „jednotkovém $c = 1/1$, aby v něm došlo k „jevu“ $0 < v < c = 1$, tak to je možné jen při geometrickém principu „křivení“ 3+3D.

Aby mohla nastat změna stavu „jednotkového“, presentující euklidovsky plochý čp \rightarrow $c = 0/0 = c = 1/1 = c = \infty/\infty$, na stav $0 < v < c = 1$, lépe řečeno na : $0/1 = 1/\infty = v < c = 1/1$ tak musí dojít ke „křivení čp“..., a to „křivení“ do všech tří dimenzí i časových i délkových, (já to matematicky neumím) při různých poměrech v matici.

V systému 3+3D, čili v systému ($x ; y ; z ; t_1 ; t_2 ; t_3$) bych se pokusil napsat pro to „křivení“ nejdříve matici, takto :

$$\frac{dx}{dt_1} ; \frac{dy}{dt_1} ; \frac{dz}{dt_1}$$

$$\frac{dx}{dt_2} ; \frac{dy}{dt_2} ; \frac{dz}{dt_2}$$

$$\frac{dx}{dt_3} ; \frac{dy}{dt_3} ; \frac{dz}{dt_3}$$

a z této matice pak neumím udělat matici „rychlostí“, tj. poměru nejednotkových stavů do „všech“ směrů, aby byly popsány všechny kombinace.

Já to nedokážu v té matematice.

Ale jak jsem označil, takto vesmír po big-bangu volil vývoj stavů čp, čímž docílil pomocí nejednotkových poměrů intervalů (i délkových i časových) jednak >zakřivení< čp do stavů křivosti kterým říkáme pole (gravitační, elektromagnetické aj.) a pak se křivení čp zesložilo až došlo k „vlnobalíčkování“ čp a tím k výrobě stavů které nazýváme elementární hmotové částice (i antičástice) atd. Čili po big-bangu princip křivení dimenzí znamená „lokální“ nejednotkový poměr intervalů v té nejpestřejší formě jaká může být a těch je nekonečně mnoho. Po big-bangu kdy nastane křivení, tedy ten nejednotkový poměr intervalů délkového k časovému, tak nastane „odvíjení“ času (ale i >rozpínání< vesmírného prostoru) Obojí totiž jinak lidský mozek vnímá. Při stejném tempu času, přistejných ukrajovaných časových intervalech když pozorujeme různé intervaly ukrajovaných délkových intervalů, tak pozorujeme změnu rychlosti, že, ale ono je to i : změnu rozpínání prostoru (**proměnnost** ukrajovaného délkového intervalu) vůči konstantnímu toku času (**neproměnnosti** ukrajovaného časového intervalu) ...tempo rozpínání je nelineární a tempo stárnutí je lineární...ale, jen tu na Zemi, při této konstelaci hmotových poměrů v této >vesmírné lokalitě<. Čili : po big-bangu nastává – spouští se tok odvíjení času (pomocí nejednotkového křivení čp) (protože hmotné body se po něm, po něm posouvají, posouvají se po časové dimenzi, po všech třech časových dimenzích) ; a po big-bangu tím křivením čp nejen se spouští tok času ($v < c$) ale zahajuje se geneze tvorby „vlnobalíčků“ čili elementů hmotových.

... níže je další ukázka mé matematické nedostudovanosti.

Řekl jste mi, pane, že derivace rychlosti podle složek času **je nesmysl** ... zde jsou :

$$\mathbf{u} = \frac{d\mathbf{r}}{dt}; \quad \dots\dots \text{Rychlost pro stanovení zrychlení a transformací zrychlení}$$

$a_x = \frac{du_x}{dt}; a_y = \frac{du_y}{dt}; a_z = \frac{du_z}{dt}$ Derivace rychlosti podle „**univerzálního**“ tempa „t“, které se nachází ve všech třech dimenzích času jako jednotné tempo (stejný ukrojený interval do tří časových os) odvíjení času do tří složek prostoru x,y,z.

Ovšem derivace rychlosti podle „složek veličiny čas“ ($t_1=t_x; t_2=t_y; t_3=t_z$) s různými tempy odvíjení času „t“ v jeho časových složkách ($t_x; t_y; t_z$)

pro $a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt^2}$ bude řešení podle složek času :

$$\begin{array}{lll} a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x \cdot dt_x}; & a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y \cdot dt_x}; & a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z \cdot dt_x} \\ a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x \cdot dt_y}; & a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y \cdot dt_y}; & a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z \cdot dt_y} \\ a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x \cdot dt_z}; & a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y \cdot dt_z}; & a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z \cdot dt_z} \end{array}$$

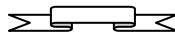
V matici vypadnou 3 shodné případy ... a možná vypadnou další, když (?)

pro $a_y = \frac{du_y}{dt} = \frac{d^2y}{dt^2}$ bude :obdobně

a pro $a_z = \frac{du_z}{dt} = \frac{d^2z}{dt^2}$ bude :také obdobně

03.10.2005

JN, 08.10.2009

Výklad vize 246